

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 29. decembra 2015, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Pavla Farkaša v trestnej veci vyžiadanej osoby **G. K.**, v konaní o európskom zatýkacom rozkaze, o sťažnosti vyžiadanej osoby G. K., proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 3. decembra 2015, sp. zn. 2 Ntc 14/2015, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. a/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby **G. K.**
sa z a m i e t a .

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 3. decembra 2015, sp. zn. 2 Ntc 14/2015, podľa § 22 ods. 1 zák. č. 154/2010 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze rozhodol, že európsky zatýkací rozkaz vydaný Krajským súdom Koper, Slovinská republika dňa 17. augusta 2015, sp. zn. 1K 34747/2010, sa vykoná.

Vyžiadaná osoba **G. K.**, nar. **X. v L.**, trvale bytom **Š.**, štátny občan Slovenskej republiky, toho času vo vydávacej väzbe v **Ú.** sa odovzdá do Slovinskej republiky na trestné stíhanie pre skutok kvalifikovaný ako trestný čin lúpeže podľa § 213 ods. 1/, ods. 3/ Trestného zákona Slovinskej republiky, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe uvedenom v napadnutom uznesení.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, podala vyžiadaná osoba **G. K.** sťažnosť, ktorú bližšie písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V zásade konštatoval, že slovinské orgány rozhodli o vydaní európskeho zatýkacieho rozkazu z dôvodu, že sa nedostavoval na jednotlivé úkony v rámci tam začatého trestného konania. Obhajca zvýraznil, že zo strany slovinských štátnych orgánov bolo v rámci slovinského

trestného konania porušené základné právo obvineného, a to najmä právo oboznamovať sa s jednotlivými úkonmi v jeho materinskom jazyku, keď slovinské orgány komunikovali s ním v slovinskom jazyku. Je toho názoru, že nie sú splnené podmienky na vydanie menovaného na trestné stíhanie do Slovenskej republiky, a preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté rozhodnutie krajského súdu a sám vo veci rozhodol tak, že odmietne vykonať predmetný európsky zatýkací rozkaz.

Podľa § 22 ods. 7 prvá veta zákona č. 154/2010 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze proti rozhodnutiu krajského súdu o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu je prípustná sťažnosť vyžiadanej osoby **len pre niektorý z dôvodov odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 23 ods. 1**, sťažnosť má odkladný účinok.

V zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia vykonanie zatýkacieho rozkazu sa odmietne ak,

a/ sa na trestný čin, pre ktorý bol vydaný európsky zatýkací rozkaz, vzťahuje amnestia, ktorá bola udelená v Slovenskej republike a slovenský právny poriadok upravuje právomoc slovenských orgánov na trestné stíhanie tohto trestného činu,

b/ vykonávajúci justičný orgán má informáciu, že konanie vedené v niektorom členskom štáte proti vyžiadanej osobe pre ten istý skutok právoplatne skončilo odsudzujúcim rozsudkom, ktorý bol už vykonaný, v súčasnosti sa vykonáva, alebo už nemôže byť vykonaný podľa právnych predpisov členského štátu, v ktorom bol vyneseny,

c/ vyžiadaná osoba nie je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky z dôvodu jej veku trestne zodpovedná za konanie, pre ktoré bol vydaný európsky zatýkací rozkaz,

d/ skutok, pre ktorý bol vydaný európsky zatýkací rozkaz, nie je trestným činom podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a nejde o konanie podľa § 4 ods. 4 a ods. 5; vo vzťahu k daniam, poplatkom, clám, alebo k mene nie je možné odmietnuť výkon európskeho zatýkacieho rozkazu iba preto, že právny poriadok Slovenskej republiky neupravuje rovnaký druh daní alebo ciel alebo neobsahuje rovnaké

ustanovenia týkajúce sa daní, poplatkov, ciel alebo meny, ako právny poriadok štátu pôvodu,

e/ vykonávajúci justičný orgán zistil, že trestné stíhanie alebo výkon trestu odňatia slobody vyžadanej osoby sú premlčané podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a na stíhanie trestného činu je daná právomoc slovenských orgánov podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, alebo

f/ súd na základe postupu podľa § 21a rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, na základe ktorého bol vydaný európsky zatýkací rozkaz, do Slovenskej republiky podľa osobitného predpisu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že vyžiadaná osoba G. K. v zahlásenej ani písomnej sťažnosti neuplatnila žiaden z vyššie citovaných zákonných dôvodov uvedených v § 23 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze, pre ktorý by mohlo dôjsť k odmietnutiu vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu.

Na základe vyššie uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť vyžadanej osoby G. K., bez jej meritórneho preskúmania, podľa § 193 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zamietol, keďže nie je prípustná.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 29. decembra 2015

JUDr. Gabriela Š i m o n o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová